

III.

Imiennymi planami przesunięć winni być objęci:

- a) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w działach służby nie wymagających obsadzenia przez osoby, posiadające wyższe lub średnie wykształcenie techniczne (np. w działach administracyjnych, księgowości, finansowych, organizacji, zatrudnienia i płac, za wyjątkiem normowania pracy, itp.),
- b) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w działach służby handlowej, zaopatrzenia i zbytu na stanowiskach nie wymagających obsadzenia przez osoby, posiadające wyższe lub średnie wykształcenie techniczne,
- c) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w administracji państwowej i przemysłowej (do dyrekcji przedsiębiorstwa wielozakładowego włącznie) oraz przedsiębiorstwach pozaprodukcyjnych na stanowiskach wymagających wykształcenia technicznego, o ile posiadają oni zawód względnie specjalność w zawodzie, w zakresie której istnieje dotkliwy brak kadr w zakładach produkcyjnych.

IV.

Imienne plany przesunięć inżynierów i techników winny być opracowane przy zachowaniu następujących zasad:

- a) w pierwszym rzędzie należy dążyć do jak najlepszego wykorzystania wiedzy technicznej i doświadczenia zawodowego danego inżyniera (technika) dla dobra produkcji,
- b) w miarę możliwości należy uwzględnić życzenia zainteresowanych pracowników co do rodzaju przedsiębiorstwa produkcyjnego i charakteru pracy, do której mają być przesunięci, jak również i miejscowości, do której mają być skierowani.

Przenoszenie poza dotychczasowe miejsce zamieszkania winno być ograniczone do niezbędnego minimum.

V.

1. Planem przesunięć nie należy w zasadzie obejmować inżynierów i techników, którzy w dniu 30 czerwca 1950 r. ukończyli 60-ty rok życia.

2. Wiedzę fachową i doświadczenie osób, o których mowa w ust. 1-szym, należy — wykorzystać w ich dotychczasowym zakładzie pracy, przesuując ich w razie potrzeby w ramach tego zakładu na odpowiednie stanowiska, wymagające obsadzenia przez osoby o kwalifikacjach technicznych.

VI.

1. Imienny plan przesunięć inżynierów i techników w resortach, którym podlegają zakłady produkcyjne, powinien w pierwszym rzędzie zapewnić zaspokojenie potrzeb zakładów produkcyjnych, nadzorowanych przez dany resort.

2. Plan przesunięć inżynierów i techników w resortach, którym nie podlegają zakłady produkcyjne, względnie w resortach, które w podległych sobie produkcyjnych zakładach pracy nie mogłyby wykorzystać inżynierów i techników w sposób właściwy, a więc zgodny z ich kwalifikacjami i specjalnością, winien przewidywać odpowiednie przesunięcia inżynierów i techników do produkcyjnych zakładów pracy, podległych innym resortom, a to zgodnie z rozdzielnikiem, ustalonym w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

3. Plan przesunięć winien zawierać ściśle terminy przesunięć i być wykonany najdalej do końca 1950 r.

VII.

Właściwi Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych zarządzają w podległych im produkcyjnych zakładach pracy przeprowadzenie kontroli zatrudnienia inżynierów i techników, a w przypadku stwierdzenia, że inżynierowie i technicy zatrudnieni są przy pracach nie odpowiadających ich kwalifikacjom względnie specjalnościom, nakazują przeprowadzenie odpowiedniego przesunięcia.

VIII.

Postanowienia uchwały, dotyczące zakładów pracy podległych Ministrom (kierownikom urzędów centralnych) stosuje się również do zakładów pracy przez nich nadzorowanych.

IX.

Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim Ministrom oraz kierownikom urzędów centralnych.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do pkt I uchwały Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1950 r. (poz. 969).

WYKAZ

inżynierów i techników, zatrudnionych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach nieprzemysłowych.

Lp.	Nazwisko i imię	Rok urodzenia	Zawód, specjalność w zawodzie	Ilość lat praktyki w zawodzie	Praca obecna			U w a g i
					Nazwa zakładu pracy (miejscowość)	Dział Oddział wydz.	Stanowisko	

970

ZARZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem firmy: „Wytwórnia Wyrobów Tłoczonych — Lomar” we Wrocławiu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września

1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 15 lipca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem firmy: Wytwórnia Wyrobów Tłoczonych „Lomar”, Wrocław, ul. Rybacka 13.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym w § 1 przedsiębiorstwem powierza się Zjednoczonym Wytwórniom Sprzętu Sportowego i Szkutniczego — Przedsiębiorstwu Państwowemu Wyodrębnionemu.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz